

vaste dienst kunnen worden aangesteld in afwijking van de regel dat zij voor een openbaar algemeen vergelijkend onderzoek moeten zijn geslaagd, maar de anciënniteit die zij tijdens hun dienstbetrekking voor bepaalde tijd hebben verworven, op nul wordt gesteld, of valt het verlies van de anciënniteit waarin de nationale wetgever heeft voorzien, onder de uitzondering om „objectieve gronden” gezien tegen de achtergrond van het vereiste te voorkomen dat werknemers met een tijdelijke dienstbetrekking in vaste dienst worden aangesteld ten nadele van de werknemers die reeds in vaste dienst zijn, hetgeen het geval zou zijn indien de werknemers met een tijdelijke dienstbetrekking hun voorheen verworven anciënniteit zouden kunnen behouden?

- b) Staat clause 4, lid 4, van de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG, volgens welke „vaststelling van de anciënniteit met betrekking tot bepaalde arbeidsvoorwaarden voor werknemers met arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd aan de hand van dezelfde criteria als voor werknemers in vaste dienst geschiedt, behalve wanneer verschillende periodes van anciënniteit op basis van objectieve gronden gerechtvaardigd zijn”, juncto clause 5 in de uitlegging die daarvan is gegeven door het Hof van Justitie van de EG, volgens hetwelk de Italiaanse regeling die in overheidsdienst de omzetting van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd in een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd verbiedt, rechtmatig is, in de weg aan een nationale regeling die, onverminderd het verkrijgen van anciënniteit tijdens de duur van de dienstbetrekking voor bepaalde tijd, bepaalt dat de overeenkomst voor bepaalde tijd wordt beëindigd en dat een overeenkomst voor onbepaalde tijd wordt gesloten die verschilt van de eerste overeenkomst en waarbij de betrokkene zijn voorheen verworven anciënniteit niet behoudt (artikel 1, lid 519, van wet nr. 296/2006)?

(¹) PB L 175, blz. 43.

Beroep ingesteld op 17 juni 2011 — Europese Commissie/ Republiek Finland

(Zaak C-309/11)

(2011/C 252/43)

Procestaal: Fins

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: I. Koskinen en L. Lozano Palacios)

Verwerende partij: Republiek Finland

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Finland, door de in § 80 van de btw-wet (wet nr. 1501/1993) neergelegde bijzondere regeling voor reisbureaus toe te passen wanneer de reisdiensten aan andere personen dan reizigers worden verkocht, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 306 tot en met 310 van richtlijn 2006/112/EG (¹) van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde
- de Republiek Finland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat volgens de bepalingen van btw-richtlijn 2006/112/EG de bijzondere regeling voor reisbureaus alleen mag worden toegepast wanneer de reisdiensten worden verkocht aan reizigers. De Republiek Finland schendt dan ook de btw-richtlijn wanneer zij de bijzondere regeling voor reisbureaus ook toepast op diensten die de reisbureaus voor elkaar of voor touroperators verrichten.

(¹) PB L 347, blz. 1.

Beroep ingesteld op 21 juni 2011 — Europese Commissie/ Republiek Polen

(Zaak C-313/11)

(2011/C 252/44)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Bianchi en A. Szmytkowska, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Polen, door de vervaardiging, het in de handel brengen en het gebruik van genetisch gemodificeerde diervoeders en van genetisch gemodificeerde organismen die in de diervoeding worden gebruikt, voor diervoeding in Polen te verbieden, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 16, lid 5, 19, 20 en 34 van verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (¹);
- de Republiek Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie verwijt de Republiek Polen dat zij met de vaststelling van de nationale wet inzake diervoeders, waarbij de vervaardiging, het in de handel brengen en het gebruik van genetisch gemodificeerde diervoeders en van genetisch gemodificeerd organismen (GGO's) die in de diervoeding worden gebruikt, voor diervoeding in Polen wordt verboden, de krachtens verordening nr. 1829/2003 op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen. Als gevolg van de vaststelling van voormelde verordening, waarbij een volledige harmonisatie op het gebied van vergunningen voor genetisch gemodificeerde diervoeders op het niveau van de Unie wordt ingevoerd, kan Polen geen rechtsvoorschriften vaststellen die het in de handel brengen, het gebruik en de vervaardiging van producten waarop die vergunningen betrekking hebben, op zijn grondgebied verbieden. Polen is met name de volgende bepalingen niet nagekomen:

- artikel 16, lid 5, van verordening nr. 1829/2003 volgens hetwelk een vergunning voor het in de handel brengen, het gebruik en de verwerking van GGO's die in de diervoeding worden gebruikt, van diervoeders die geheel of gedeeltelijk uit GGO's bestaan of van met GGO's geproduceerde diervoeders slechts mag worden verleend, geweigerd, verlengd, gewijzigd, geschorst of ingetrokken om de redenen en volgens de procedures die in deze verordening zijn vastgelegd;